

สรุป และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะทางภาษา และความคิดสร้างสรรค์ โดยการฝึกด้วยกิจกรรมการเล่นของเด็กไทย กับการฝึกตามคู่มือครู กระทรวงศึกษาธิการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ดำเนินการตามขั้นตอน และสรุปผลขั้นตอนการวิจัย ครั้งนี้ คือ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะทางภาษาในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาโดยการฝึกด้วยกิจกรรมการเล่นของเด็กไทย กับการฝึกตามคู่มือครู ของกระทรวงศึกษาธิการ

5.1.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาโดยการฝึกด้วยกิจกรรมการเล่นของเด็กไทย กับการฝึกตามคู่มือครู ของกระทรวงศึกษาธิการ

5.2 สมมติฐานของการวิจัย

5.2.1 นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาโดยการฝึกด้วยกิจกรรมการเล่นของเด็กไทยมีทักษะทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่ฝึกตามคู่มือครู ของกระทรวงศึกษาธิการ

5.2.1 นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาโดยการฝึกด้วยกิจกรรมการเล่นของเด็กไทย มีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ฝึกตามคู่มือครู ของกระทรวงศึกษาธิการ

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 ประชากร

เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเสถียร จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 294 คน

5.3.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนบ้านเสถียร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเสถียร จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 50 คน

5.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.3.2.1 แผนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา

- 1) ฝึกด้วยกิจกรรมการละเล่นของเด็กไทย
- 2) ฝึกตามคู่มือครู ของกระทรวงศึกษาธิการ

5.3.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 4 ฉบับ

5.3.2.3 แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ด้วยรูปภาพ แบบ เอ ของ ดร. พอล อี. ทอร์เรน ที่แปลเป็นไทย และปรับปรุงให้เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กไทย โดย ดร. อารี รังสินันท์

5.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ทดสอบก่อนเรียน (pretest) ผู้วิจัยได้นำแบบวัดความสามารถทางภาษา จำนวน 4 ฉบับ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน
- 2) นำคะแนนผลการทดสอบก่อนเรียน (pretest) มาเป็นเกณฑ์ในการจับคู่ (Match - paired Technique) โดยแต่ละคู่มักคะแนนเท่ากัน หรือแตกต่างกันไม่เกิน 3 คะแนน สุ่มนักเรียนโดยการจับสลากเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 25 คน
- 3) ทดลองสอน ผู้วิจัยทำการทดลองสอนด้วยตนเอง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้เวลาสอน กลุ่มละ 12 ชั่วโมง 36 คาบ
- 4) ทดสอบหลังเรียน (Posttest) เมื่อสิ้นสุดการทดลองผู้วิจัยนำแบบวัดความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ฉบับ และความคิดสร้างสรรค์ไปทดสอบกับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะทางภาษา และความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้สูตร $t - test$ แบบกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มสัมพันธ์กัน (Dependent samples) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2534)

5.5 สรุปผลการวิจัย

5.5.1 นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาโดยการฝึกด้วยกิจกรรมการละเล่นของเด็กไทยมีทักษะทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาตามคู่มือครู กระทรวง-ศึกษาธิการที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.5.2 นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาโดยการฝึกด้วยกิจกรรมการละเล่นของเด็กไทย มีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาตามคู่มือครู

ของกระทรวงศึกษาธิการที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.6 ข้อเสนอแนะ

จากการค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน การนำแผนการสอนไปใช้และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.6.1 ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

5.6.1.1 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาโดยการฝึกด้วยกิจกรรมการเล่นของเด็กไทยมีทักษะทางภาษาและความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ฝึกตามคู่มือครู ดังนั้นในการพัฒนาทักษะทางภาษา และความคิดสร้างสรรค์ ครูควรนำกิจกรรมการเล่นของเด็กไทยมาพัฒนาทักษะทางภาษาและความคิดสร้างสรรค์ โดยการเลือกการเล่น และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องสัมพันธ์กับจุดประสงค์ ซึ่งนอกจากช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา และความคิดสร้างสรรค์แล้วยังจะทำให้เด็กนักเรียนเกิดความสนุกสนาน และเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยอีกด้วย

5.6.1.2 จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่าการเล่นของเด็กไทย เป็นสิ่งที่มีคุณค่าทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี และการเล่นของเด็กไทยมีมากมายหลายชนิดให้เลือกครูผู้สอนสามารถเลือกการเล่นของเด็กไทย มาจัดกิจกรรมเพื่อสอดแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมฟื้นฟูการเล่นของเด็กไทยได้อีกทาง

5.6.1.3 การเล่นของเด็กไทยสามารถส่งเสริมให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ได้ ฉะนั้นครูควรมีการสอดแทรกกิจกรรมการเล่นของเด็กไทย เพื่อให้นักเรียนได้เล่นนอกจากนักเรียนจะได้ผ่อนคลาย มีความรู้สึกสนุกสนาน กล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ได้อีกทางด้วย

5.6.1.4 การเล่นของเด็กไทย เป็นการเล่นที่มีคุณค่าดังได้ทราบจากผลการวิจัยข้างต้น สมควรที่ครูผู้สอนจะได้ตระหนักเห็นความสำคัญ และในการเล่นแต่ละครั้ง การหาวัสดุและอุปกรณ์ก็หาได้ไม่ยาก เช่น เศษใบไม้ ผ้า ซึ่งไม่เป็นการยุ่งยากในการจัดเตรียม จึงเป็นสิ่งที่ง่ายที่ครูผู้สอนจะนำการเล่นของเด็กไทยมาประกอบการเรียนการสอน อาจจะนำมาเป็นกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมการเรียนโดยตรง กิจกรรมเสริมบทเรียน สรุปบทเรียน ทำให้ผู้เรียนจะได้รับทั้งความรู้และความสนุกสนานไปพร้อมๆ กัน

5.6.1.5 จากข้อสังเกตของผู้วิจัยพบว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยการฟัง ได้ดีกว่าการอ่าน แสดงว่าการเรียนการสอนของครูผู้สอนในปัจจุบันยังคงยึดการจัดการเรียนการสอนโดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง เด็กก็จะได้นพัฒนาทักษะการอ่านเพราะนักเรียนจะได้ศึกษาความรู้ด้วยตนเอง

5.6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

5.6.2.1 ควรมีการวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะทางภาษาและความคิดสร้างสรรค์
โดยการใช้การเล่นของเด็กไทยในระดับชั้นอื่นๆ

5.6.2.2 ควรมีการวิจัย เรื่องการสร้างเสริมลักษณะนิสัยของนักเรียนโดยการใช้การเล่นของเด็กไทย ในระดับก่อนประถมและระดับประถมศึกษา

5.6.2.3 ควรมีการวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะทางสังคม โดยการใช้การเล่น
ของเด็กไทย แก่เด็กนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา